

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

22 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het stopzetten van de subsidiëring van de Kamers van Koophandel in het buitenland

Interpellatie van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de overheveling van aangelegenheden inzake ontwikkelingssamenwerking naar de gemeenschappen en gewesten

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toegankelijkheidsprojecten in het derde Kustactieplan

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de problemen van de kleine zelfstandige hoteluitbaters

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over gecertificeerd tropisch hout

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme

Dinsdag 22 maart 2005

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.44 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het stopzetten van de subsidiëring van de Kamers van Koophandel in het buitenland

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het stopzetten van de subsidiëring van de Kamers van Koophandel in het buitenland.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, op 25 januari 2005 heb ik de minister voor het eerst om een reactie gevraagd op het bericht dat de federale regering een einde aan de subsidiëring van de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel in het buitenland wilde maken. De minister toonde zich toen even verwonderd als wijzelf. Het samenwerkingsakkoord van 2002 inzake het Agentschap voor de Buitenlandse Handel stelt immers dat de subsidiëring van de kamers van koophandel een bevoegdheid van de federale overheid zou blijven.

Ik heb de minister toen gevraagd of Vlaanderen de samenwerking met en de subsidiëring van alle of een aantal kamers van koophandel zou kunnen

overnemen. Uit haar antwoord meende ik te mogen afleiden dat de minister dit denkspoor niet a priori wilde uitsluiten. Ze wilde evenwel – terecht – de werking van de Kamers van Koophandel eerst evalueren. De minister heeft toen trouwens zelfs het ontstaan van Vlaamse kamers van koophandel niet uitgesloten.

Op 1 maart 2005 heb ik, naar aanleiding van mijn interpellatie over het samenwerkingsakkoord met de andere gewesten over het Agentschap voor de Buitenlandse Handel, om een stand van zaken gevraagd. De minister heeft toen aangekondigd dat de gewestregeringen de federale regering tijdens de daags nadien geplande vergadering van het Overlegcomité zouden vragen om de voor de kamers van koophandel bestemde middelen ter beschikking van de gewesten te stellen.

Ik meende hieruit te mogen afleiden dat het Waalse Gewest deze vraag zou ondersteunen. In een nota die minister-president Van Cauwenberghe naar het Overlegcomité heeft gestuurd, neemt de Waalse regering het volgend standpunt in: 'De Waalse regering wenst dat de federale regering de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel in het buitenland en de parallelle kamers in België blijft subsidiëren'. Blijkbaar is er voor de Waalse regering geen sprake meer van een regionalisering van de kamers van koophandel.

Mevrouw de minister, is ooit afgesproken, zoals u hier op 1 maart 2005 hebt meegedeeld, om de federale regering om een overheveling naar de gewesten van de subsidies van de kamers van koophandel in het buitenland te vragen? Zo ja, waarom is de Waalse regering van dit standpunt afgeweken? Welke beslissing is uiteindelijk tijdens die reeds vermelde vergadering van het Overlegcomité genomen?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, ik wil me louter principieel bij deze vraag om uitleg aansluiten. Ik moet toegeven dat ik door het bos soms de bomen niet meer zie. Ik weet niet meer welke vertegenwoordigers in het buitenland de Vlaamse overheid nu allemaal precies subsidieert.

De heer Van Nieuwenhuysen vraagt zich af hoe het zit met de onderhandelingen met de andere regeringen in dit land. Ik vraag me af hoe het zit met het overleg binnen de Vlaamse Regering over die vertegenwoordigingen in het buitenland.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, tijdens het overleg met de andere gewestregeringen is de subsidiëring van de kamers van koophandel aangekaart. We hebben toen besloten dit onderwerp op de agenda van de eerstvolgende vergadering van het Overlegcomité te plaatsen.

Zoals ik hier op 1 maart 2005 reeds heb meege-deeld, heeft de Vlaamse Regering op 25 februari 2005 besloten dat de minister-president eveneens de overheveling van de federale begrotingskredieten voor de subsidiëring van de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel in het buitenland en in België zou vragen. Hij zou dit onderwerp tijdens het overleg tussen de federale, de gemeenschaps- en de gewestregeringen aankaarten. De Vlaamse Regering heeft schriftelijk om de overdracht naar de gewesten van de door de federale overheid geschrapte gelden gevraagd. Als ik me niet vergis, gaat het in totaal om 1,2 miljoen euro.

Tijdens de vergadering van het Overlegcomité van 2 maart 2005 is beslist dit dossier verder te behandelen tijdens de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid van 15 maart 2005. Minister-president Leterme en minister Bourgeois hebben toen het standpunt van de Vlaamse Regering verdedigd en om de overheveling van de geschrapte gelden gevraagd. Omwille van een economische missie in het buitenland heb ik die vergadering zelf niet kunnen bijwonen. De drie gewestregeringen hebben minister De Gucht hun standpunt meege-deeld. Het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wensen dat de federale regering de kamers van koophandel blijft subsidiëren, maar willen het

Agentschap voor de Buitenlandse Handel eventueel wel een rol toebedelen.

De Vlaamse Regering blijft bij het standpunt dat de middelen naar de gewesten moeten worden overgedragen. Volgens mijn informatie is die zaak doorverwezen naar een werkgroep. Vlaanderen heeft een ander standpunt dan het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u hebt ook verwezen naar eerdere discussies over dit thema op 1 maart en in januari. Er is inderdaad een evaluatie aan de gang over die kamers van koophandel om na te gaan of ze wel de merite hebben om gesubsidieerd te worden. Bij begrotingswijziging wordt, zonder meeruitgaven, 1 miljoen euro uitgetrokken voor een eventuele subsidiëring van Vlaamse kamers van koophandel.

Mijnheer Loones, ik denk dat ik voldoende heb geantwoord op het punt dat door de heer Van Nieuwenhuysen werd aangehaald. Het andere punt slaat op een heel ruime materie die zowel de Vlaamse huizen, de ontwikkelingssamenwerking, enzovoort omvat. Dat valt buiten het bestek van deze vraag.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat ik het antwoord de vorige keer verkeerd heb begrepen, want ik dacht dat er een overeenkomst was tussen de verschillende gewesten.

Minister Fientje Moerman: Er was een overeenkomst om de zaak te agenderen op het Overlegcomité.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik had begrepen dat er eenzelfde standpunt zou worden verdedigd.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, de brief van minister-president Van Cauwenberghe is als eerste aangekomen. Op basis van die brief werd de zaak geagendeerd.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Dat is dan duidelijk.

Ik heb begrepen dat er verder overleg wordt gepleegd over de aangelegenheid. Ik ben dan ook

Van Nieuwenhuysen

benieuwd naar het resultaat. Onze stelling is dat wij als Vlamingen in de gewestvorming met drie nogal makkelijk in een situatie van twee tegen een dreigen te staan, niettegenstaande we 80 percent van de export vertegenwoordigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de overheveling van aangelegenheden inzake ontwikkelingssamenwerking naar de gemeenschappen en gewesten

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Vrancken tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de overheveling van aangelegenheden inzake ontwikkelingssamenwerking naar de gemeenschappen en gewesten.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de bijzondere wet van 13 juli 2001 regelt de overdracht van diverse bevoegdheden naar de gemeenschappen en gewesten. Artikel 6ter bepaalt dat bepaalde aspecten van de ontwikkelingssamenwerking vanaf 1 januari 2004 worden overgeheveld naar de gemeenschappen en gewesten, in zoverre ze betrekking hebben op een van hun materiële bevoegdheden. De bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten bepaalt dat de nodige middelen voor de overdracht van deze bevoegdheden moeten worden overgeheveld. Ik verwijs hierbij naar artikel 68quater.

Er werd tevens een bijzondere werkgroep opgericht die in overleg met de sector en uiterlijk tegen 31 december 2002 een lijst zou voorstellen van alle betrokken aangelegenheden. De werkzaamheden van deze werkgroep hebben niets opgeleverd.

Ondanks de brede consensus is deze wet dode letter gebleven. De reden is onduidelijk. Vandaag

kunnen we in De Tijd lezen dat de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid ook nog eens een werkgroep zal oprichten. We stellen ons daar toch wel wat vragen bij.

In dit verband werd federaal minister Vande Lanotte door federaal parlementslid Depoortere ondervraagd. Hij vroeg wanneer deze werkgroep werd opgericht en wie er deel van uitmaakt. Ook wilde hij weten hoe vaak ze reeds had vergaderd en tot welke besluiten ze was gekomen. Hierop antwoordde minister Vande Lanotte zeer vaag en onvolledig door te stellen dat alhoewel er bij de stemming een brede consensus was, die eensgezindheid zich niet heeft doorgezet in de werkgroep. De meningen lopen zeer ver uiteen, vooral omdat de wet te vaag is. De bepalingen moeten in de wet worden geconcretiseerd vooraleer de uitvoering ervan mogelijk wordt.

We worden hier dus weer geconfronteerd met een draak van een wet, waarvan de bevoegde minister zelf verklaart dat ze te vaag zou zijn en dus bijna onuitvoerbaar. Ik laat deze conclusie voor rekening van minister Vande Lanotte, maar ik kan me niet van de indruk ontdoen dat Vlaanderen weer aan het kortste eind trekt. In het Vlaamse regeerakkoord 2004-2009 staan met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking volgende zaken: het voeren van een eigen ontwikkelingsbeleid, in het verlengde van de eigen bevoegdheden; de overheveling van het federale niveau naar de gemeenschappen en gewesten van financiële middelen die de federale overheid besteedt aan de ontwikkelingssamenwerking die in het verlengde van de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten ligt.

Mijnheer de minister, de Vlaamse Regering stelt aldus de uitvoering van het Lambermontakkoord en de daaruit voortgekomen bijzondere wetten voorop als doelstelling. Onder artikel 2.6 van uw beleidsnota, dat handelt over de defederalisering van de ontwikkelingssamenwerking, stelt u tevens duidelijk dat 'de regering werk zal maken van de uitvoering van de staatshervorming van 2001. Op het vlak van de ontwikkelingssamenwerking bepaalt deze staatshervorming dat de onderdelen van de federale ontwikkelingssamenwerking die aansluiten bij de bevoegdheden van de deelstaten, naar Vlaanderen overgeheveld moeten worden, samen met de bijbehorende financiële middelen.

Van zodra die overheveling plaatsvindt, zal Vlaanderen heel wat bijkomende armslag krijgen om

Vrancken

zijn mondiale verantwoordelijkheid op te nemen. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking kan dan maximaal de mogelijkheden benutten om een aantal van de ambitieuze millenniumdoelstellingen mee te helpen realiseren. Door de vertraging op de nochtans grondwettelijk bepaalde uitvoering van de overheveling, blijft het voorlopig evenwel onmogelijk om exact te voorspellen wat het resultaat zal zijn van die ‘defederalisering’ van de ontwikkelingssamenwerking. Bijgevolg is het ook onmogelijk om nu al aan te geven hoe Vlaanderen die bijkomende mogelijkheden precies zal invullen.

Desalniettemin zijn een aantal zaken voor ons glashelder. Bij de uitvoering van de defederalisering zal de Vlaamse overheid overleg plegen met alle betrokken actoren. De doelstellingen, principes en kwaliteitscriteria, zoals bepaald in het geplande kaderdecreet, zullen onverminderd van toepassing zijn op de programma’s die worden overgeheveld naar de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Ze zullen worden benut om een aantal ambitieuze doelstellingen mee te helpen realiseren”.

U stelt dat u conform het regeerakkoord werk zult maken van de uitvoering van de staatshervorming van 2001 die op het vlak van ontwikkelingssamenwerking in de overheveling van bepaalde onderdelen én middelen van het federale niveau naar Vlaanderen voorziet. Daarnaast stelt u de vertraging door de federale regering van deze nochtans grondwettelijk bepaalde uitvoering van de overheveling vast. In uw beleidsnota blijft u hier vrij vaag over en spreekt u enkel in termen van ‘van zodra die overheveling plaatsvindt’ en ‘bij de uitvoering van de defederalisering’. Kunt u uw ambitieuze doelstellingen niet realiseren zolang deze overheveling niet heeft plaatsgevonden?

Mijnheer de minister, wordt er überhaupt nog gewerkt aan de defederalisering van het ontwikkelingsbeleid? Hebt u sinds uw aantreden enig contact gehad met uw federaal minister De Decker? Welke stappen hebt u inmiddels ondernomen om aan te dringen op de uitvoering van de bijzondere wet van 13 juli 2001? Werd de overheveling al in het Overlegcomité voorgelegd, en welke datum werd er in bevestigend geval afgesproken om de wet uit te voeren? Is de overheveling van ontwikkelingssamenwerking een prioriteit voor deze Vlaamse Regering? Zo niet, welke stappen zult u ondernemen?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, u kent uiteraard het standpunt van de N-VA: ontwikkelingssamenwerking moet in het beleid van het niveau worden opgenomen dat het meest geschikt is om die bevoegdheid uit te oefenen, en dat zijn de gewesten. Op verschillende ogenblikken is overeengekomen om die bevoegdheid over te hevelen. Dat was opgenomen in het vorige paars-groene regeerakkoord, maar staat ook in het huidige regeerakkoord. Alle Vlaamse partijen zijn overeengekomen dat die overheveling er moet komen.

Ook de wet van 13 juli 2001 is ondubbelzinnig. In artikel 6ter staat: ‘Onderdelen van de ontwikkelingssamenwerking worden vanaf 1 januari 2004 overgeheveld in zoverre ze betrekking hebben op de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden’. We moeten er dus niet meer over discussiëren of de overheveling al dan niet moet gebeuren. Als iemand nu vindt dat dit geen goede zaak is, dan pleegt die contractbreuk. Mijnheer Tavernier, ik richt me nu tot u, want u neemt plots een andere houding aan onder druk van ngo’s die mist spuien. We rekenen erop dat deze regering de akkoorden zal uitvoeren en ik kijk uit naar het antwoord.

Ik heb in de krant gelezen dat de federale werkgroep opnieuw zou zijn opgestart. Ik denk niet dat het nodig is om een Vlaamse werkgroep te hebben omdat de akkoorden er zijn. Voor zover ik weet, is binnen de administratie op een min of meer duidelijke wijze bepaald welke middelen kunnen worden overgeheveld. We wachten af. Er kunnen blokkeringen komen vanuit het onmachtig geworden federale niveau dat wellicht zelfs over het kleinste item geen overeenkomst meer zal vinden.

Mijnheer de minister, dit is geen probleem van de Vlaamse Regering, en ik hoop dan ook dat u met klem zult bevestigen dat de Vlaamse Regering dit akkoord volledig wil uitvoeren.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil ook iets zeggen omdat de heer Loones zich tot mij heeft gericht. Het is belangrijk na te gaan hoe de afspraken het beste worden uitgevoerd. Op de eerste plaats moet het belang van de ontwikkelingslanden voor ogen worden gehouden. De discussie gaat ofwel over een soort exclusieve

Tavernier

overheveling van bevoegdheden, ofwel over parallelle bevoegdheden. Mijns inziens kan het ene niet duidelijk worden losgemaakt van het andere. Dit wordt hier gemakshalve wel zo voorgesteld.

Op het vlak van ontwikkelingssamenwerking zijn de noden zo groot dat er geen concurrentie en conflicten moeten zijn tussen de verschillende niveaus. Dat de nood zeer groot is, zien we vaak op het terrein. Er is natuurlijk nood aan coördinatie.

Naast de belangen van de ontwikkelingslanden, zou ik hier ook even de houding van de ngo's ter sprake willen brengen. De ngo's beoordelen een ontwikkelingsbeleid en de eventuele overheveling van aspecten van dit beleid steeds vanuit het oogpunt van de ontwikkelingslanden. Ik vind dat we hier voldoende rekening mee moeten houden en omzichtig te werk moeten gaan. We mogen niet onmiddellijk concluderen dat Vlaanderen weer eens aan het kortste eind zal trekken. De belangen van de ontwikkelingslanden en van de ontwikkelingssamenwerking moeten primeren. Het gaat er niet om of we onszelf op de borst zullen kunnen kloppen.

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mijnheer de voorzitter, ik wil niet te zeer in detail treden. Het gaat hier om een eigenaardige situatie. Bij bijzondere wet is een bijzondere werkgroep opgericht. Wat de wetten op de hervorming van de instellingen betreft, is dit een heel eigenaardige procedure. Aangezien de bijzondere wet niet is afgeschaft, bestaat de bijzondere werkgroep nog steeds. Ik vraag me af in welke toestand de bijzondere werkgroep zich bevindt.

In de Costa – horresco referens – zijn destijds een aantal stellingen ontwikkeld die op de steun van de toenmalige CVP konden rekenen. Ik heb trouwens gemerkt dat bepaalde mensen op hun visitekaartjes en tijdens interviews vermelden dat ze jarenlang voorzitter van de Costa zijn geweest. Ik wil geen namen noemen. Ik vraag me enkel af hoe iemand trots kan zijn op het voorzitterschap van een commissie die niets wezenlijk heeft bereikt.

Ik heb destijds, als lid van de oppositie, aan de vergaderingen van de interministeriële werkgroep

deelgenomen. Ik heb daar eigenaardige zaken beleefd. Gezien de fundamentele meningsverschillen binnen de toenmalige meerderheid vond ik mijn aanwezigheid tijdens de derde vergadering van die werkgroep zelfs gênant. Aangezien het hier echter om het verleden gaat, wil ik de kroon niet verder ontbloten.

Tijdens de interministeriële werkgroep hebben de Vlaamse partijen zich principieel voor de volledige overheveling van de bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking uitgesproken. Dit onderwerp is trouwens ook in resoluties van het Vlaams Parlement aan bod gekomen.

Later is dit standpunt geëvolueerd tot het overdragen van de bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking die met de exclusieve bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest samenhangen. We hebben toen vastgesteld dat dit systeem niet werkt. Het gaat hierbij niet enkel om het delen van verantwoordelijkheden, ook de budgettaire aspecten maken het systeem niet werkbaar.

Dit inzicht noopt ons tot het maken van een keuze. We kunnen ervoor kiezen om, mits de nodige afspraken worden gemaakt, de bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking op het federale niveau te houden. We kunnen er ook voor kiezen om deze bevoegdheden volledig naar de gemeenschappen over te hevelen. Ik heb het ditmaal wel degelijk over de gemeenschappen, en niet over de gewesten.

We moeten rekening houden met de bezorgdheden die op het terrein leven. Zoals tijdens de bespreking van de reeds vermelde resoluties reeds is verklaard, is ontwikkelingssamenwerking veeleer een zaak van verantwoordelijkheden dan van bevoegdheden. Indien deze bevoegdheden aan de gemeenschappen worden toegewezen, ontslaat dit de lokale besturen, de provincies en de federale overheid niet van de verantwoordelijkheid om een bijdrage te leveren. Hiervoor moet evenwel eerst een kader wordt geschetst.

Mijns inziens moeten we tot een volledige defederalisering van de ontwikkelingssamenwerking komen. Die overheveling moet op een aantal afspraken met de andere entiteiten in ons land worden gestoeld. Hoewel dit bizar klinkt, is dit perfect mogelijk.

Van den Brande

Op het ogenblik dat we de buitenlandse bevoegdheden ten gevolge van het Sint-Michielsakkoord hebben overgedragen, hebben we al eens een soortgelijke uit vier punten bestaande overeenkomst gesloten. Het eerste punt is een beperking tot de landen waarmee we diplomatieke betrekkingen onderhouden. Het tweede punt is een beperking tot de landen waarmee de diplomatieke betrekkingen niet zijn opgeschort. Het derde punt is een beperking tot de landen die de mensenrechten respecteren. Het vierde punt is een wederzijdse informatieverplichting die enige coherentie in stand moet houden.

We moeten nadenken over een denkspoor dat tot een toewijzing van de bevoegdheden aan de gemeenschappen leidt. We moeten echter een aantal zeer duidelijke afspraken in een samenwerkingsakkoord of zelfs in een bijzondere wet vastleggen. Bovendien moeten we de budgettaire consequenties voor de Vlaamse deelstaat goed inschatten. Indien we naar een uitgave van 0,7 percent van het bruto Vlaams product streven, moeten we het budget tot ongeveer 1 miljard euro optrekken. Indien we die doelstelling willen halen, moeten de huidige federale middelen ook worden overgedragen. De Vlaamse Gemeenschap kan deze uitgaven niet alleen dragen.

Ik begrijp de bezorgdheid van de mensen op het terrein. De Vlaamse Regering beschikt over een aantal hefbomen. Ik vind evenwel dat beslissingen in samenspraak met de ngo's moeten worden genomen. We moeten de klassieke benadering overstijgen. We moeten voor het toewijzen van deze bevoegdheden aan de gemeenschappen kiezen. We moeten een dwingend afsprakenkader met de federale overheid en met de andere entiteiten in dit land opstellen. Tot slot moeten we ook rekening houden met de budgettaire consequenties van een overheveling.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, het betreft hier een zeer belangrijke aangelegenheid. Mijn uitgangspunt is de Grondwet. Volgens mij was het zelfs niet nodig om een bijzondere wet te gebruiken om de bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking over te hevelen.

Momenteel hanteren we het principe dat de gemeenschappen en de gewesten in het buitenland bevoegd zijn voor alle aangelegenheden waarvoor ze in het binnenland bevoegd zijn. Volgens mij kan de ontwikkelingssamenwerking perfect aan dat lijstje worden toegevoegd. De Vlaamse Regering is bevoegd voor onderwijs, huisvesting, ruimtelijke ordening, landbouw en nog een hele reeks beleidsdomeinen die rechtstreeks verband houden met onze inspanningen in ontwikkelingslanden. In feite blijkt uit de geest van de Grondwet dat we voor deze materies ook in het buitenland bevoegd zijn.

In de praktijk is dit niet het geval, want de midelen zijn niet overgeheveld. Vlaanderen heeft op eigen krachten en met bescheiden middelen een ontwikkelingsbeleid ontwikkeld. Het budget bedraagt ongeveer 16 miljoen euro.

Ten gevolge van de Lambermontakkoorden is de wetgeving gewijzigd. De op de gewest- en gemeenschapsbevoegdheden betrekking hebbende onderdelen van de ontwikkelingssamenwerking zijn overgeheveld. Die bijzondere wet is evenwel nooit uitgevoerd, want de werkgroep is nooit tot een akkoord gekomen. Ik heb daar eigenlijk niet veel informatie over. De werkgroep moest zijn werkzaamheden tegen 31 december 2002 afronden. De bevoegdheden en de middelen zouden op 1 januari 2004 worden overgedragen. We bevinden ons ondertussen al een heel eind verder. Aan de gemaakte afspraken is geen gevolg gegeven.

Ik denk dat de wens van de Vlaamse politici, het Vlaamse regeerakkoord en het federale regeerakkoord voldoende duidelijk zijn. Naar aanleiding van de bespreking van mijn beleidsnota heeft het Vlaams Parlement een motie goedgekeurd waarin op de uitvoering van dit aspect van het Lambermontakkoord wordt aangedrongen. Indien we hier werk van maken, vertolken we de politieke wil die in Vlaanderen leeft.

Ik heb dit dossier in deze staat geërfd. Het is geen fraai dossier. Een overheid die haar eigen wetten niet uitvoert, is nooit mooi. De bijzondere wet is met de vereiste meerderheid goedgekeurd, maar het dossier is blijven liggen. Ondertussen is zelfs verzet tegen deze wet ontstaan. Hoewel ik dit verzet kan begrijpen, gaat het om onterechte bezwaren. De ngo's hebben geconstateerd dat het Vlaams beleid perfect in het internationale beleid en in de mondiale aanpak van de Noord-Zuidverhoudingen past.

Bourgeois

De Vlaamse Regering onderschrijft de millenniumdoelstellingen. De ngo's kunnen zich hier volledig in terugvinden en geven toe dat de Vlaamse overheid op dit vlak een goed beleid voert. We beschikken enkel niet over voldoende middelen.

We moeten de belangen van de ontwikkelingslanden als uitgangspunt hanteren. Vanuit onze eigen bevoegdheden kunnen we evenwel een belangrijke rol spelen. Vlaanderen is bevoegd voor tal van materies die in het zuiden van levensgroot belang zijn. Dit boezemt me geen angst in, we moeten enkel opletten elkaar niet voor de voeten te lopen. Er ontstaan steeds meer multilaterale samenwerkingen en coöperaties. Een probleem als aids kunnen we niet op ons eentje aanpakken, er is nood aan een gecoördineerde aanpak. Om de millenniumdoelstellingen te halen moeten we de problemen met allerlei ontwikkelingsprogramma's gecoördineerd aanpakken. Zelfs met bescheiden middelen behoort een sterk gewaardeerde inbreng vaak tot de mogelijkheden.

Bij de overdracht van de bevoegdheden en van de middelen moeten we voor continuïteit kiezen. Dit is in het belang van de ontwikkelingslanden. We moeten de ngo's en de betrokken overheden duidelijk maken dat we geen plotse cesuur willen creëren. Het is niet onze bedoeling de schaar in lopende projecten te zetten. Dit zou trouwens van slecht bestuur getuigen.

We moeten naar een zo zuiver mogelijke overdracht van bevoegdheden streven, waarbij we tegelijkertijd toekomstige spanningsvelden of overlappingen met het federale niveau of met de andere deelstaten moeten vermijden.

In de bijzondere wet staat dat het om een overdracht naar de gewesten en naar de gemeenschappen gaat. Pacta sunt servanda: de bijzondere wet moet worden uitgevoerd. De heer Tavernier stelt zich op dit vlak terughoudend op. De principes die hij naar voren heeft geschoven worden evenwel door niemand in vraag gesteld. Het gaat hier om het belang van de landen in ontwikkeling, niet om het belang van het rijke Noorden. We zijn in staat een gecoördineerde en gestructureerde aanpak op te zetten. We lopen geen gevaar op versnippering of op een slechte aanpak.

Zoals de heer Van den Brande daarnet heeft gezegd, gaat het om het opnemen van verantwoordelijkheden. Zoals hij hier onmiddellijk aan heeft toegevoegd, gaat het evenwel ook om de overdracht van middelen. Indien we de nodige middelen niet krijgen toebedeeld, kunnen we geen inspanning ten bedrage van 0,7 percent van het bruto Vlaams product leveren. Dit betekent uiteraard niet dat de federale overheid geen inspanningen meer moet leveren om de kloof met de 0,7 percent van het BNP te dichten. We moeten een status quaestionis opmaken en alle met deze bevoegdheden verbonden kredieten in kaart brengen. Op die manier kunnen we een zo zuiver mogelijke overdracht tot stand brengen.

De huidige meerderheid wil dat de bijzondere wet wordt uitgevoerd. Mijn administratie is momenteel bezig met de technische voorbereidingen van het dossier. Het is geen eenvoudig dossier, en het vergt nogal wat werk om alles in kaart te brengen en een zicht te krijgen op de kredieten en programma's. We zijn er echter volop mee bezig. Totnogtoe was dat nog niet gebeurd, hoewel er akkoorden gesloten zijn en de vervaldata verstreken zijn.

Bij onze eerste ontmoeting heb ik aan minister De Gucht gezegd dat ik dit punt op de agenda wilde zetten van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid. Zo is er nog maar één geweest, en toen is dit punt inderdaad voorgekomen. We hebben toen ook gepraat met minister De Decker. Er werd beslist een interministeriële werkgroep op te richten. Dat is een goed instrument, dat op het niveau zit waar het thuishoort.

Het is nu zaak aan de hand van goede technische dossiers politieke knopen door te hakken. We mogen niet nog eens allerlei technische werkgroepen oprichten. De interministeriële werkgroep moet nog bijeenkomen. We bereiden ons daar nu op voor, zodat we er met een stevig dossier naartoe kunnen gaan.

Voor wat uw laatste vraag betreft wil ik er nogmaals op wijzen dat er continuïteit is in het beleid. De Vlaamse overheid gaat met de beschikbare middelen door met het beleid dat uitgeschreven is in het regeerakkoord en in de hier goedgekeurde beleidsnota 2004-2009.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zijn echter ver-

Vrancken

wonderd te vernemen dat er alweer een werkgroep wordt geïnstalleerd, die zich nogmaals zal buigen over de materie waar we al jaren mee bezig zijn. Is er een datum bepaald waarop die werkgroep klaar moet zijn met zijn werk? Of zal dit weer enkele jaren aanslepen, waarna we tot de vaststelling zullen komen dat de werkgroep er ook niet uit raakt, en de overheveling dan maar naar de volgende regeerperiode wordt uitgesteld?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijnheer Vrancken, ik meen dat dit niet eens te meer een werkgroep is in het verlengde van de vorige. Er is blijkbaar een interministeriële conferentie gepland, die de bevoegdheden zal uitkienen. Dat is iets anders.

In de discussie over al of niet exclusieve bevoegdheden moeten we uitgaan van een zuivere bevoegdheidsverdeling. We kennen constitutioneel geen systeem met hiërarchische bevoegdheden. In die opinie voel ik me gesteund door een ander kamerbreed akkoord dat in het Vlaams Parlement is totstandgekomen, namelijk naar aanleiding van een met redenen omklede motie na een interpellatie, goedgekeurd op 26 maart 2003, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking. We schuiven dus telkens wat meer op. Essentieel is trouwens de middelenoverdracht.

Bovendien is een en ander in het voordeel van het Zuiden. Wie in Vlaanderen de bevoegdheid heeft, bijvoorbeeld over Onderwijs of Welzijn, is ook het best geplaatst om die bevoegdheid internationaal uit te oefenen. Onlangs las ik in een stuk van 11.11.11 dat ze zelfs daaraan twijfelen. In deze discussie zou de sereniteit echter bewaard moeten blijven, uiteraard ten voordele van het Zuiden; daar is iedereen het mee eens.

Mijnheer Tavernier, ik wil u niet opnieuw tot uitspraken verleiden, maar ik hoop dat wat ik gelezen heb in de pers, namelijk dat er wel een overeenkomst was maar dat het van meet af aan de bedoeling was die tegen te werken en niet uit te voeren, behoort tot de praktijk van andere partijen dan Groen! Zo niet ben ik een desillusie rijker in de politiek.

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Voor mij lag het in de goede lijn. Alleen moeten we natuurlijk, naast het budgettaire aspect, wel beseffen dat we ook het eigen Vlaams ontwikkelingsbeleid voor een stuk moeten heroriënteren.

Door de huidige fragmentatie van bevoegdheden zitten we veelal met een projectsgewijze benadering, terwijl we volgens de huidige trends en inzichten toch geïntegreerd moeten werken. We moeten daarbij ook rekening houden met de democratische en sociaal-economische structuren in die landen, zo niet zal zelfs de best bedoelde inspanning waarschijnlijk weinig resultaten opleveren. Bovendien moet er een onderlinge afstemming zijn met andere partners die ter plaatse werken. Ten slotte kunnen we alleen in multilateraal verband tot resultaten komen.

Het zal er bij een herverkaveling dus niet alleen op aankomen hetzelfde te doen als wat tot op heden gebeurde, we moeten er veeleer lessen uit trekken. De wet op de Belgische coöperatie heeft evenwel al een en ander uitgeklaard, zodat de basisvoorwaarden voor defederalisering of communautarisering van de samenwerking al meer vervuld zijn dan enkele jaren geleden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben het geheel eens met de heren Loones en Van den Brande. Dat is trouwens ook de inhoud van onze beleidsnota. We stappen af van de projectmatige benadering, en kiezen voor een geïntegreerde en gestructureerde aanpak, volledig in samenwerking met de overheid van het land in kwestie, dat zelf zijn ontwikkeling bepaalt en zelf meerjarenprogramma's ontwikkelt, waaraan wij dan meewerken. Dat wordt wereldwijd erkend als de beste manier van werken. We werken mee met het oog op de millenniumdoelstellingen.

Multilateraal werken is heel belangrijk, maar bilateraal of zelfs trilateraal werken blijft belangrijk. Vandaag nog heb ik de ambassadeur van Chili ontmoet. Hij was heel enthousiast over de coöperatie die destijds in oktober 1995 opgestart werd.

Bourgeois

We werken met Chili samen met derde partnerlanden. Daarbij worden soms met heel kleine budgetten heel goede dingen op gang gebracht. Onder andere in Nicaragua dragen we bij tot ambachtelijke ontwikkelingen op het platteland en tot capaciteitsopbouw. Dat zijn allemaal nieuwe klemtonen die we steeds meer leggen. Op dat punt zit onze beleidsnota goed. Als we meer middelen krijgen, ben ik ervan overtuigd dat we die heel goed zullen aanwenden, zodat we de structurele ontwikkeling van het Zuiden kunnen steunen.

Mijnheer Vrancken, ik begrijp echt uw kritiek niet. U verwijt me dat ik een interministeriële werkgroep zal oprichten. Wat had ik meer moeten doen? Het gaat om een bijzondere wet waarvan de uitvoering op federaal vlak problemen schept. Ik neem mijn verantwoordelijkheid, ik doe wat ik moet doen. Ik wil op dit niveau afspraken maken met de collegaministers. Ik kan niet de federale pen vasthouden en zorgen dat daar uitvoering aan wordt gegeven.

Als ook dit u niet zint, dan moet u me maar eens zeggen wat uw alternatief is. Ik kijk met belangstelling uit naar initiatieven van uw kant. Het heeft heel weinig zin dat ik deadlines zou formuleren. Ik zal trachten een resultaat te bereiken. Als u een betere manier kent om te zorgen voor de uitvoering van de federale bijzondere wet, dan moet u me dat zeggen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zullen daaraan werken.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Vrancken en de heer Loones werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toegankelijkheidsprojecten in het derde Kustactieplan

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verstreken tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toegankelijkheidsprojecten in het derde Kustactieplan.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, van 2000 tot 2004 werd het tweede Kustactieplan uitgevoerd. In dat plan lag de nadruk op projecten die verbindend waren voor de hele kust. Een van de projecten uit het tweede Kustactieplan was de 'toegankelijkheid en gebruiksvriendelijkheid van de kusttram-eerste fase' van De Lijn West-Vlaanderen, wat het optimaliseren van de toegankelijkheid en de gebruiksvriendelijkheid van de kusttram inhield, met aanpassingen voor blinden en slechtzienden, halteafroeping in de tram en de uitbouw van een real-time-informatiesysteem.

In deze eerste fase is nog niet elke badstad uitgerust met een toegankelijke halte. Via het Kustactieplan werd 726.824 euro vrijgemaakt voor de financiering van dit project. Het voornoemde project kreeg de BTB-prijs in 2003, was genomineerd voor de toegankelijkheidsprijs van de stad Oostende, en voor de Gulliver-prijs van het infopunt Toegankelijk Reizen in 2004.

Mijnheer de minister, voor de periode 2005-2009 komt er een nieuw kustactieplan, waarin ook Brugge wordt opgenomen. Er zijn nog geen projecten bekend voor het derde Kustactieplan. Is er in het volgende plan nog ruimte voor een vervolg op het project 'toegankelijkheid en gebruiksvriendelijkheid van de kusttram-eerste fase' van De Lijn West-Vlaanderen? Ik denk daarbij vooral aan initiatieven ten voordele van personen met een handicap, minder mobiele mensen of slechtzienden. Is er ruimte voor andere toegankelijkheidsprojecten binnen het plan? Wat is uw visie hierop?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag

Sintobin

van de heer Verstreken over het project 'toegankelijkheid en gebruiksvriendelijkheid van de kusttram-eerste fase' is natuurlijk heel terecht. Ze wordt ongetwijfeld door alle fracties onderschreven.

Wat zijn tweede vraag betreft, zou ik willen weten in hoeverre het provinciaal bureau Westkans, dat toegankelijkheidsadviezen verstrekt aan particuliere organisaties en overheden, betrokken wordt bij het uittekenen van andere toegankelijkheidsprojecten binnen het Kustactieplan.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, we wachten inderdaad allemaal gespannen af wat het overleg over het Kustactieplan, dat naar we vernemen druk bezig is, zal opleveren. Dit was eigenlijk meer een project van De Lijn, dat vervolgens werd gesteund door de Vlaamse minister van Toerisme. Ik heb geen probleem met kruisbestuiving, maar voor ons is dit niet de absolute prioriteit voor een afgeslankt Kustactieplan. Eigenlijk moet iedereen op zijn eigen domein, en zeker Mobiliteit, ook zonder bijkomende middelen van het Kustactieplan zorgen voor algemene toegankelijkheid. Dat is een basisdoelstelling van het beleid.

Ik heb de indruk dat Westkans veeleer een praatbarak is dan een efficiënt bestuursmiddel. Dat is althans onze ervaring bij de samenwerking in een aantal gemeentelijke dossiers.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, eerst wil ik een korte stand van zaken geven over de toegankelijkheid en de gebruiksvriendelijkheid. Al heel wat halteprojecten zijn uitgevoerd. Er is een inventaris klaar van wat er nog moet gebeuren voor elk van de zeventig haltes langs de kustlijn.

Inzake de Toekomststudie Kusttram wordt binnenkort een studierapport voorgelegd aan de raad van bestuur van De Lijn. Zoals de heer Loones zei, is dit in eerste instantie een zaak van De Lijn en van Mobiliteit. Ook het concept van de sprekende halte valt daaronder. Ook hier wordt gestart met de studiefase. Deze zaken zijn van belang voor het

goede gebruik van de tramverbinding aan de kust en dragen dus op de eerste plaats de zorg weg van de mensen van De Lijn en de minister van Mobiliteit.

U vroeg of er ruimte is voor een vervolg in het derde Kustactieplan. Ik sluit dat niet uit, hoewel ik ook niet zeg dat het er zal komen. Het is belangrijk dat er verder wordt gewerkt aan die mobiliteit en dat we terzake blijven samenwerken. De bestaande gevoeligheid krijgt verder vorm in het beleid. Ik heb alle indicaties dat dit voortgang zal vinden.

De vraag is wie wat moet doen. We hebben een Kustactieplan met minder middelen. Ik verwijs naar mijn antwoord op de vragen van de heer Caron en de heer Sintobin van 22 februari met betrekking tot het Kustactieplan en wat dit zal behelzen. Ik zal in april terzake een voorstel voorleggen aan de regering. Vervolgens zullen we een openbare oproep doen om projecten in te dienen.

U weet dat er een aantal zaken voorliggen. Ik hecht veel belang aan het duurzame en structurele karakter van de steun die we geven aan het Kustactieplan, zodat de kust daar duurzaam kan van profiteren. We moeten ons richten op de middellange en lange termijn. Ik wil ook zoveel mogelijk coördineren, veeleer dan ad hoc te werken. Daarin kan dus ruimte zijn voor mobiliteitsprojecten, maar ook voor andere duurzame zaken die van belang zijn voor onze kustontwikkeling. Na de openbare oproep zullen de projecten worden voorgelegd aan een onafhankelijke jury, die ze zal beoordelen in het licht van een aantal criteria die zijn goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het is dus voorbarig om te zeggen of hier dergelijke projecten bij betrokken zullen zijn.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. In het licht van het streven naar toerisme voor allen moet de toegankelijkheid zeker worden bekeken in dat Kustactieplan. Ik denk dat dit wel het geval zal zijn. Dit zal mee worden gevolgd.

Overleg met de minister van Mobiliteit lijkt me hier alleszins niet onbelangrijk. Als De Lijn en de kusttram hier voort het goede voorbeeld kunnen geven, en er eventueel budgetten voor kunnen worden vrijgemaakt, via Toerisme of via Mobiliteit,

Verstreken

dan kan die toegankelijkheid aan de kust wervend werken, zowel voor de toeristische sector als voor de privé-sector, zowel voor hotelhouders als voor horecazaken. De Vlaamse overheid geeft hier het goede voorbeeld.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben het eens met de woorden van de heer Verstreken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de problemen van de kleine zelfstandige hoteluitbaters

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeulenaere tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de problemen van de kleine zelfstandige hoteluitbaters.

Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de kleine zelfstandige hoteluitbaters hebben het al een hele tijd moeilijk. Ze schatten hun overlevingskansen negatief in, omdat ze te kampen hebben met een aantal problemen. Ze werken in een bikkeldharde markt, waarbij ze enerzijds moeten opboksen tegen de gastenkamers en anderzijds tegen de multinationale ketenhotels. Bovendien moeten ze de strijd met ongelijke wapens aangaan.

De 'bed & breakfast'-gastenkamers, kamers op de boerderij en andere alternatieve verblijfsvormen kenden de afgelopen jaren een ware explosie, mede door de trend naar persoonlijk contact en authenticiteit. In tegenstelling tot de kleine hotels zijn deze uitbatingsvormen aan weinig tot geen controle onderworpen. Voor de gastenkamers wordt enkel de norm van maximaal drie kamers gehanteerd. Kamers op de boerderij worden via de vzw Plat-

telandstoerisme gestimuleerd en tot 40 percent gesubsidieerd voor de bijkomende inrichting. Maar ook hier bestaat geen adequate regelgeving.

Dit alles staat in schril contrast met de strikte en strenge regelgeving en de vergunningsvereisten waaraan kleine hotels onderhevig zijn. Ze moeten voldoen aan dezelfde regels als de grote multinationals. Die ketens overspoelen de markt met dumpingprijzen. Voor de kleine hoteluitbater wordt het dan ook moeilijk om nog te concurreren.

Daarenboven moeten de kleine zelfstandige hoteliers aan dezelfde regelgeving voldoen inzake brandveiligheid, voedselveiligheid, ontploffingsgevaar, moet er een legionellaplan worden opgesteld, enzovoort. Voor hen is dat zo goed als onbetaalbaar. Het opmaken van een legionellaplan bedraagt voor zowel een klein als een groot hotel 1.000 euro. Voor een kleine uitbater wordt het wel echt moeilijk om al die kosten te betalen.

Mijnheer de minister, natuurlijk zijn we er allemaal van overtuigd dat een goede regelgeving voor alle hotels noodzakelijk is. We vragen wel alles in perspectief te zetten. Bent u zich bewust van deze problemen? Hebt u al maatregelen genomen om de concurrentiepositie van de kleine zelfstandige hoteliers te verbeteren? Hebt u reeds initiatieven genomen om een meer evenwichtige regelgeving te bewerkstelligen? Zo ja, welke?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik onderschrijf natuurlijk graag de bekommernissen van mevrouw Demeulenaere. Wel is het een beetje jammer dat ze daarbij ook kritiek heeft op het gebrek aan regelgeving voor de andere, alternatieve verblijfsvormen. Voor een landbouwer is het aanbieden van kamers vaak nog de enige mogelijkheid om zijn bedrijf te redden.

Mijnheer de minister, mijn fractie is altijd heel duidelijk geweest over de regelgeving inzake de alternatieve verblijfsvormen. Reeds tijdens de bespreking van de beleidsnota hebben we gesteld dat iedere vorm van logiesverstrekking, ongeacht de aard en de capaciteit, aan een vergunningsplicht moet worden onderworpen. Toen al hebt u, net zoals uw voorganger, aangekondigd een soort koepeldecreet te willen uitwerken inzake logies.

Sintobin

Daarin zou het vooral gaan over vergunningen en classificaties van zowel hotels, appartementen, plattelandstoerisme, kampeerterreinen als vakantieparken.

Mijnheer de minister, dat koepeldecreet zou tegen juni klaar zijn. Er werd ook al een bijzondere werkgroep opgericht. Kunt u daar wat meer duidelijkheid over geven?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil me aansluiten bij de hartenkreet van mevrouw Demeulenaere. Het gaat om de verdediging van de – volgens mij – zuiverste vorm van toerisme. Een toerist werd onder andere omschreven als iemand die minstens 2 dagen sliep in een bed dat het zijne niet was. We zien nu dat het tweedeverblijfstoe-risme opgang maakt. Ik heb daar niets op tegen, maar dat is geen echt toerisme meer.

We moeten inderdaad maatregelen nemen om de kleine hoteliers te beschermen. Het is vooral een kwestie van centen. We kunnen onmogelijk terugkomen op de bepalingen van het logiesdecreet. Dat decreet heeft gezorgd voor een modernisering en, vooral, sanering in de sector. De situatie is nu gezond.

Ook bij de classificatie werden een aantal kleine onhebbelijkheden weggewerkt. Om een derde ster te krijgen moest een hotel bijvoorbeeld sigaretten verkopen. Nu is dat niet meer het geval.

De familiale hotels worden nu echter uit de markt geprijsd. Tot vorig jaar baatten mijn twee broers nog een hotel uit. Op provinciaal vlak worden nu beschermingsmaatregelen uitgewerkt ten voordele van het zuiver kamperen. We moeten dat ruimer zien, en we moeten ook hotelzones afbakenen, waar nog plaats is voor de kleinere, familiale hotels.

Mijnheer de minister, deze zaak verdient uw aandacht.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is nood-

zakelijk de kleine, zelfstandige hoteliers op een of andere manier te steunen. Iedereen gaat graag naar een 'charme'-hotel, waar nog persoonlijke service wordt geboden. Die hotels hebben toch heel wat meer te bieden dan de kapitaalkrachtige multinationals. Natuurlijk hebben die grote ketens ook hun plaats, maar we mogen de grote sector van de kleine hotels niet onderschatten.

In Frankrijk is er de keten 'Logis de France'. In België en Vlaanderen is dat idee overgenomen en is er de keten 'Logis van België'. Daarnaast is ook 'Caractère' in opmars. Steeds meer mensen willen van die persoonlijke service genieten.

We moeten ervoor zorgen dat die hoteliers de kans krijgen te overleven. Ze hebben het veel moeilijker. Ze moeten kunnen genieten van ondersteuning. Bij de bespreking van de beleidsnota Toerisme heb ik aandacht gevraagd voor de kleine hoteliers. In die nota is er sprake van een herclassificatie van de logiesvormen. We mogen daarbij echter niet alleen rekening houden met comfort, maar ook met de erkenningvoorwaarden en kwaliteitscontroles. De persoonlijke service en het onthaal van de toeristen zijn belangrijk. Er mag niet worden verwacht dat kleine hotels dezelfde opties aanbieden als grote ketens.

Mijnheer de minister, bent u bereid om hier rekening mee te houden bij de herclassificatie van de logiesvormen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik deel de bezorgdheid over de toekomst van de kleine hotels in Vlaanderen, wat ook gebleken is tijdens de bespreking van de beleidsnota. Een en ander is ook opgenomen in mijn strategische nota. Het klopt dat deze aangelegenheid verder reikt dat de bevoegdheid Toerisme. Er is een heel belangrijk federaal aspect aan verbonden: de horeca valt onder allerlei fiscale regels.

Er is ook het aspect van ruimtelijke ordening, en ik heb het gevoel dat daar in het verleden vanuit Toerisme te weinig aandacht aan is gegeven. Dat geldt ook voor hotels, zeker aan de kust. Tijdens mijn overleg met de kustburgemeesters is dit ook ter sprake gekomen omdat de hotelbestemmingen in de ruimtelijke plannen worden weggewalst door

Bourgeois

tweede verblijven. Er is me gevraagd dergelijke bestemmingen vast te leggen. Dit is uiteraard ook een bevoegdheid van de gemeenten die plannen van aanleg kunnen maken waarin ze ruimte voor hotels kunnen reserveren.

Dit belet niet dat dit een zaak is die mee moet worden opgenomen in de ruimtelijke aanpak, en ik ben daar volop mee bezig. Ik heb er de minister van Ruimtelijke Ordening ook over aangesproken. Het is belangrijk dat bij de voorbereiding van het nieuwe RSV en bij de opmaak van provinciale structuurplannen aandacht wordt besteed aan de diverse logiesvormen. Er zijn hier en daar stringente beperkingen op het vlak van ruimtelijke ordening die het heel moeilijk maken een aantal activiteiten te ontwikkelen. We moeten daar domeinbreed mee bezig zijn.

Zoals ik al zei, is dit een aandachtspunt in mijn beleidsnota 2004-2009. Ik verwijs naar het strategisch project nummer 14 waarbij ik vermeld dat bij voorrang moet worden gestart met overleg over de herziening van het decreet Logiesverstrekkende Bedrijven. Er moet een koepeldecreet worden uitgewerkt voor alle logiesvormen, en daar zijn een aantal redenen voor. Het huidige decreet beantwoordt niet langer aan de actuele noden en gaat voorbij aan een reeks nieuwe ontwikkelingen in de sector. Er is geen uniformiteit inzake de types van logies, en we hebben nood aan administratieve lastenvermindering. Tot slot moeten we komen tot een beter handhavingsbeleid. Denk daarbij aan de zaak van de campings waarbij ik de strafsancie als een ultieme remedie zie. We moeten nagaan of we niet kunnen handhaven door middel van administratieve boetes en een afhandeling door de Vlaamse overheid.

Bij dat koepeldecreet zullen we aandacht hebben voor alle vormen van logiesverstrekking. De definitie van logies is voor mij het aanbieden van een toeristisch bed. Ik heb van de heer Loones begrepen dat als het gaat om een hotel, er ook kwantitatieve normen meespelen, met name minstens 2 nachten overnachten in een bed dat niet het uwe is. Ik neem aan dat dit zich in de toeristische sfeer situeert, om elke dubbelzinnigheid te vermijden. (*Gelach*)

Het gaat over hotels, plattelandstoerisme, gastenverblijven, vakantiewoningen, appartementen en

openluchtrecreatieve verblijven. We zullen proberen om het kampeerdecreet daarin te integreren.

De werkzaamheden van de bijzondere werkgroep voor de herziening van het decreet Logiesverstrekkende Bedrijven zijn gestart. Daar maken Horeca Vlaanderen, de vzw Plattelandstoerisme, CIB Kust, de campingfederatie CKVB, de Kempen Campings vzw en een vzw in oprichting voor gastenverblijven deel van uit. De werkgroep zal voorstellen uitwerken ter vervanging van de bestaande verouderde decreten. De cel Wetskwaliteit is er ook van meet af aan bij betrokken. Als we een decreet uitschrijven, zullen we proberen rekening te houden met alle kwaliteitsvereisten van goed regelgevend werk.

Het is de bedoeling te moderniseren, de kwaliteitszorg te versterken en een verdere vereenvoudiging en administratieve lastenverlaging door te voeren. Dit zou winst moeten opleveren voor zowel de sector als de consument. Het is natuurlijk geen oefening in het ijle: we moeten zorgen dat we de sector kunnen ondersteunen. Er moeten goede classificaties zijn en kwaliteitslabels waarmee kan worden uitgepakt.

Schaalgrootte is inderdaad een criterium dat mee in overweging moet worden genomen bij het uittekenen van het nieuwe koepeldecreet. Het formuleren van een aantal normen van basisveiligheid vereist inderdaad investeringen door ondernemers. Het is goed de haalbaarheid van die investeringen af te toetsen aan de grootte van de instelling.

Mevrouw Demeulenaere, ik veronderstel dat u niet suggereert dat kleinschaligheid een argument kan zijn om af te bouwen op het vlak van veiligheid en kwaliteitszorg. Ik heb nogal wat contacten in heel Vlaanderen in de toeristische sector, en de kwaliteitsnorm wordt gedragen. Als we internationaal willen meespelen, moeten we kwaliteit hebben. Dit is goed aanvaard en verspreid in de toeristische sector. Zelfstandige hoteluitbaters willen kwaliteit bieden omdat hen dat een toegevoegde waarde biedt ten opzichte van multinationals. Ik ben dan ook van oordeel dat er ruimte zal zijn voor iedereen: gastenverblijven, kleine familiale bedrijven, grote anonieme spelers en het plattelandstoerisme. Elke toerist heeft een aparte beleveniswens, en we moeten aan al deze wensen proberen te voldoen.

Er was een vraag naar de initiatieven die ik al heb genomen. Ik verwijs nogmaals naar de werkzaam-

Bourgeois

heden inzake het nieuwe koepeldecreet Logiesverstrekkende Bedrijven. De werkgroep is gestart met deze omvangrijke oefening. Een eerste stap is een gesprek over het nieuwe kader van het koepeldecreet, waarin de definities van alle logiesvormen worden vastgelegd. Een tweede stap is naar de diverse deelterreinen te gaan. Per infrastructuur zal worden gewerkt aan exploitatie- en classificatiebepsluiten. We zullen daar de diverse sectoren bij betrekken. Er zijn overkoepelende normen, maar per sector moet een en ander worden gespecificeerd. Daarna zal dit worden verfijnd via besluiten van de Vlaamse Regering. Een laatste stap is het uitvaardigen van ministeriële besluiten.

Het idee van een koepeldecreet is niet nieuw. Daarover is er een onderbouwd advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme van september 2000, dat tot op heden echter dode letter bleef. Er zijn diverse initiatieven aangekondigd en we hebben een ambitieuze taak op ons genomen, maar de werkgroep is onder een goed gesternte gestart. Diverse sectoren hebben hun wil geuit om hieraan mee te werken.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb in mijn vraag nooit gezegd dat de boerderijen hun gastenkamers moeten afschaffen. Dat is een misverstand. Ik pleit ook niet voor veel nieuwe regels. Dit moet wel in perspectief worden gebracht, van klein tot groot.

Mijnheer de minister, u zegt dat er een werkgroep is opgestart. Zoals de heer Verstreken al zei, bestaat er ook zoiets als Logis van België. Ik heb niet gehoord dat deze mensen in deze werkgroep zijn opgenomen. Aangezien dit een tamelijk uitgebreid forum is, kan het interessant zijn om ook die mensen te betrekken in de werkgroep.

Ik ga ermee akkoord dat er iets moet gebeuren op het vlak van ruimtelijke ordening. Ik hield een pleidooi voor de bestaande hotels, voor de kleine pensionnetjes die niet mogen verdwijnen. Ik ben ervan overtuigd dat er openingen moeten worden gemaakt voor nieuwe projecten, maar we moeten ook verder werken op bestaande projecten.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, ik ben het idee van mevrouw Demeulenaere genegen om ook te luisteren naar mensen die werken in charmehotels.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Demeulenaere, ik zal daarover nadenken, maar ik antwoord daar nu niet positief of negatief op. De mensen van Horeca Vlaanderen zijn ook familiale hotelhouders. Het kan dat er in de deelwerkgroepen nood zal zijn om breder te gaan, maar de centrale werkgroep mag niet te zwaar worden. In een tweede stap zal per sector worden gewerkt en zal er een brede consultatieronde gebeuren. De werkgroep zoals die nu is samengesteld, voldoet. Horeca Vlaanderen maakt er deel van uit en is representatief voor de sector.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik dring erop aan om ook Logis van België hierin te betrekken. Horeca Vlaanderen heeft een heel andere benadering en wordt een beetje aanzien als de vakbond van de horeca. Logis van België staat daar helemaal los van, het gaat om onafhankelijke mensen die ook onafhankelijk willen blijven. Ze willen niet onder een of andere noemer worden gecatalogeerd. Ik dring erop aan om daar nog eens over na te denken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Een van de deelnemers aan de werkgroep is een zelfstandig familiale hotelhouder van aan de kust. Het zijn ook onafhankelijke personen, het zijn zeker niet de ketens die worden vertegenwoordigd. Ik zal daarover nadenken, maar geef daar vandaag geen uitsluitsel over.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over gecertificeerd tropisch hout

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Crevits tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over gecertificeerd tropisch hout.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, toen ik mijn vraag aan het schrijven was, had ik me eerst tot minister Peeters gericht. Uiteindelijk ben ik bij u beland.

Ik zou het even willen hebben over de milieusamenwerkingsovereenkomsten die de Vlaamse overheid met veel gemeenten in het verleden heeft afgesloten en op het punt staat opnieuw af te sluiten. Zoals uit de benaming van deze samenwerkingsovereenkomsten blijkt, moet het milieu als een opstap naar een duurzame ontwikkeling worden beschouwd. Een van de actiepunten bestaat uit het integreren van het milieubeleid in de andere beleidsdomeinen.

De cluster vaste stoffen verwijst naar het gebruik van duurzaam geëxploiteerd hout door de eigen diensten. Heel wat gemeenten hebben deze bepaling in het lastenboek voor de nieuwbouw en de renovatie van gebouwen en voor de aankoop van allerlei meubilair opgenomen.

De milieusamenwerkingsovereenkomsten definiëren duurzaam geëxploiteerd hout als hout dat van een FSC-label of een equivalent label is voorzien. Vele mensen denken dat het hier om een kwaliteitslabel gaat. Hout met een FSC-label is evenwel afkomstig van bossen die door een onafhankelijke instelling op een duurzame wijze worden beheerd. Om het certificaat te krijgen, moet het hout aan een aantal internationaal erkende criteria voldoen. In Vlaanderen is het FSC-label het bekendste label. De afkorting FSC staat voor Forest Stewardship Council. Deze internationale en onafhankelijke niet-gouvernementele non-profitorganisatie is in 1993 door boscijenaars, de houtsector, sociale bewegingen en milieuorganisaties opgericht en streeft naar een wereldwijd verantwoord bosbeheer.

Momenteel vinden de milieuorganisaties in Vlaanderen het FSC-label het enige geloofwaardige kwalificeringssysteem. Dit hout raakt in Vlaanderen steeds meer ingeburgerd. Er is zelfs bijna een schaarste op de markt ontstaan.

Het FSC-label is om twee redenen in het leven geroepen. De eerste reden is uiteraard de promotie van de duurzame houtproductie. Indien ik op een bank met een FSC-label zit, weet ik dat voor de gevelde bomen nieuwe bomen zijn aangeplant. Zo eenvoudig werkt het systeem eigenlijk. De tweede reden is van commerciële aard. Blijkbaar slaat deze aanpak aan.

Om het resultaat van de invoering van het FSC-label te beoordelen, moeten we naar de achtergrond van het bosbeheer kijken. Op wereldschaal draagt het FSC-label nauwelijks toe tot een verruiming van het duurzaam bosbeheer. Het label wordt vooral toegekend aan hout uit bossen die vroeger reeds duurzaam werden beheerd. Dit geldt voor de meeste Europese bossen. De bossen die vroeger niet duurzaam werden beheerd, zoals heel veel tropische regenwouden, worden tegenwoordig nog altijd niet beter beheerd. Bovendien komt dit hout amper in aanmerking om een certificaat te krijgen.

Onlangs is in het tijdschrift Houthandel en Nijverheid een artikel met statistische gegevens over dit onderwerp verschenen. Blijkbaar krijgt momenteel slechts het hout uit 3 percent van de tropische bossen in de wereld een certificaat. In Afrika maakt geen enkele van de nationale kleine producenten kans om binnen een termijn van 10 jaar een certificaat te ontvangen.

De certificering van hout blijkt niet of nauwelijks tot een duurzaam beheer van de tropische regenwouden bij te dragen. Met een aandeel van 5 tot 6 percent vormt de houtkap voor de internationale handel niet de grootste bedreiging voor de tropische regenwouden. De grootste bedreigingen zijn de houtkap voor zwerfandbouw en het kappen van lokaal brandhout. De rurale bevolking beschouwt het kappen van de tropische regenwouden als levensnoodzakelijk.

We moeten deze visie veranderen, en van het bos zelf een productiefactor maken. Het is zeer belangrijk de lokale bevolking hiervan te overtuigen. De verwerking van bosproducten moet voor een

Crevits

meerwaarde zorgen. Die meerwaarde moet ter plaatse worden verdeeld en moet bijdragen tot het erkennen van het belang van het bos.

Een gemeentebestuur dat enkel hout met een FSC-label koopt, meent vaak dat het goed werk levert. De problemen zijn evenwel allesomvattend. Ik weet niet of de certificering een goede hefboom is. Vanuit commercieel oogpunt gaat het om zeer veel geld. Misschien zouden we dat geld beter niet aan de promotie van een label moeten besteden. Misschien zouden we meer naar de bron moeten gaan.

Mijnheer de minister, op welke wijze komt het duurzaam bosbeheer in het Vlaamse ontwikkelingssamenwerkings- en buitenlands beleid aan bod? Zijn we op dit vlak goed bezig? Welke mogelijkheden ziet u om in het kader van de ontwikkelingssamenwerking lokale opleidingen over duurzaam bosbeheer tot stand te brengen? Ziet u nog andere mogelijkheden om het wereldwijd kappen van tropische regenwouden tegen te gaan? Ik weet dat deze vraag vanuit Vlaams perspectief een beetje naïef kan klinken. Is het wenselijk om de nadruk in toekomstige samenwerkingsovereenkomsten te blijven leggen op de noodzaak om hout met een FSC-label te gebruiken? Kunnen we het duurzaam bosbeheer beter op een andere wijze in onze milieusamenwerkingsovereenkomsten implementeren?

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag om uitleg van mevrouw Crevits. Over het algemeen heeft het FSC-systeem zeker en vast zijn verdiensten en positieve effecten. Aangezien ik niet over andere cijfers beschik, kan ik de door mevrouw Crevits aangehaalde percentages niet betwisten. Ik heb nochtans de indruk dat de internationale handel een groot aandeel van de houtkap van tropische bossen vertegenwoordigt. Het is uiteraard evident dat de lokale bevolking bomen voor eigen gebruik omhakt. Vaak wordt het hout gewoon als brandstof gebruikt.

Om deze redenen zijn in bepaalde derdewereldlanden een aantal concrete projecten opgezet. Tijdens de vorige legislatuur heeft voormalig minister Dua

met het bekende stamhoofd Raoni een dergelijk project in het Amazonewoud opgestart. Dit project is erop gericht het woud in samenspraak met de inheemse bevolking duurzaam te beheren. Deze mensen beseffen maar al te goed wat een duurzaam beheer van hun woud waard is.

Ik betreur dat dit project onlangs is geschrapt. Mevrouw Crevits heeft de minister daarnet gevraagd of hij andere mogelijkheden ziet om het kappen van het regenwoud tegen te gaan. Mij lijkt het zinvol om deze projecten een kans te geven. De Vlaamse Regering zou zich op de horizontale dimensie van de beleidsdomeinen Leefmilieu en Ontwikkelings-samenwerking of op de bevoegdheden inzake het buitenlands beleid kunnen baseren om ze in het eigen beleid op te nemen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, deze interessante vraag herinnert me aan situaties die ons een dubbel gevoel bezorgen. Ik denk bijvoorbeeld aan iemand die tegelijkertijd schepen van Openbare Werken en schepen van Leefmilieu is.

De no-nonsense redenering is aantrekkelijk: we weten niet in welke mate de labels met de werkelijkheid overeenkomen, en we weten niet in welke mate we op deze manier ten gronde invloed op het gevoerde beleid uitoefenen. Aangezien het FSC-label slechts een symptoom tracht te bestrijden, zouden we beter trachten het beleid zelf te beïnvloeden. We kunnen evenwel het ene instrument niet met het andere instrument wegwerken. Indien we onze aandacht te veel op het beleid richten, bestaat het gevaar dat we het kind met het badwater zullen weggooien.

We mogen de dagelijkse praktijk natuurlijk niet uit het oog verliezen. Ik spreek hier vanuit een gemeentelijk oogpunt. Wie hout wil gebruiken, is overgeleverd aan de lastenboeken die studie-bureaus produceren. Indien een gemeentebestuur bepaalde vragen stelt, worden die lastenboeken eigenlijk niet veranderd. Hoewel in de praktijk geen andere houtsoort te zien is, blijkt het gebruikte hout plots aan de vereisten te beantwoorden. Aangezien de studie-bureaus heel ondoorzichtig te werk gaan, zouden we in dit verband duidelijker regels moeten opstellen. Het huidige labelsysteem is in elk geval niet waterdicht.

Loones

Bovendien houdt het Vlaamse Gewest zich niet aan de eigen regelgeving. Een van de beste voorbeelden is de prachtig vernieuwde promenade langs de havengeul in Nieuwpoort. Dit is een, in euro uitgedrukt, miljoenenproject. Dat heeft het imago van die badstad met enkele graden opgetrokken. Toen we echter hoorden dat er een tropische houtsoort werd gebruikt, was dat voor ons een koude douche. Mijnheer de minister, op dit vlak is er nog werk aan de winkel.

Dergelijke zaken maken dat de goede burger bijzonder cynisch reageert. Op dat cynisme volgt zeer snel een afwijzing van het beleid. Iedereen die te maken heeft met openbare werken weet hoe daarover wordt gedacht. De eigen administratie heeft nog een hele weg te gaan.

Mijnheer de minister, ik ben zeer nieuwsgierig naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het onderwerp dat hier wordt aangekaart, overschrijdt ruim mijn bevoegdheid. Mevrouw Crevits, ik heb de vraag niet doorspeeld aan minister Peeters omdat ik het genoeg wou hebben om ook eens een vraag van u te beantwoorden. In feite gaat het echter om zaken die veeleer bij andere vakadministraties thuishoren. Een deel valt onder het Buitenlands Beleid.

Toenmalig minister Kelchtermans heeft nog aan het departement Leefmilieu en Infrastructuur een studieopdracht gegeven om na te gaan hoe Vlaanderen het duurzaam bosbeheer in de tropen kon ondersteunen. In 2002 heeft toenmalig minister Dua het Vlaams Fonds Tropisch Bos opgericht. Dat fonds beschikt voor de periode 2002-2007 over een budget van ongeveer 1 miljoen euro op jaarbasis.

Het fonds heeft als uitdrukkelijke doelstelling het duurzaam beheer van de tropische bossen te ondersteunen. Het werd door de Vlaamse Regering gecreëerd voor de uitvoering van een aantal milieuverdragen. Het budget is gelimiteerd, en daarom worden er maar projecten in zes landen gesteund, namelijk in Suriname, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili en Brazilië.

Het fonds wordt beheerd door de vzw Groenhart. Degenen die meer informatie willen over de laatste stand van zaken, kunnen terecht op hun website. Ik heb er echter de meest recente projecten niet op teruggevonden. Er was ergens een technisch probleem. In 2002 werden projecten goedgekeurd ten belope van 500.000 euro. Het beschikbaar budget voor 2004 bedroeg 973.846,15 euro. Hetzelfde budget is beschikbaar in 2005.

Mijnheer de voorzitter, ik heb een lijst bij met een aantal in 2002 en 2003 goedgekeurde projecten. Deze zijn, net als de projecten voor 2004, terug te vinden op de website van de organisatie in kwestie.

Mijnheer Glorieux, het is me niet bekend dat er projecten werden geschrapt of stopgezet, wel integendeel. De budgetten zijn beschikbaar. Bij mijn weten worden ze goed gebruikt.

Mevrouw Crevits, voor uw tweede vraag verwijs ik naar wat bestaat. Uit de evaluatie van de werking van het Vlaams Fonds Tropisch Bos door de afdeling Bos en Groen en door de stuurgroep van het fonds blijkt dat het fonds uitstekend functioneert.

Voor 2004 kwamen er 95 aanvragen binnen voor subsidiëring uit de zes doellanden. Binnen de goedgekeurde projecten gaat de aandacht precies naar opleiding en capaciteitsopbouw voor de bewoners van de bossen en van de beroepsbevolking voor wie het om de kostwinning gaat.

Vanuit de administratie Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking constateren we dat binnen de administratie Aminal een goede werking is opgezet door de afdeling Bos en Groen, de stuurgroep van het Vlaams Fonds Tropisch Bos, waarin administraties, ngo's, natuurverenigingen en universiteiten zetelen. Ze werken daarenboven samen met de vzw Groenhart.

Inzake het tegengaan van het kappen van tropisch hout moet u zich wenden tot de ministers van Leefmilieu, van Economie en van Buitenlandse Handel. Er zijn diverse mogelijkheden. Ik denk daarbij vooral aan multilaterale organisaties en aan de Europese context. We moeten ervoor trachten te zorgen dat Europa op dat vlak gecoördineerde visies en standpunten ontwikkelt, en het voortouw neemt in alle multilaterale besprekingen.

Bourgeois

We zouden ook verder kunnen gaan inzake de beschermingsmaatregelen. Dat past echter vooral in het kader van de toepassing van de internationale milieuverdragen. Deze zaak wordt vooral opgevolgd door de administratie Milieu.

Mijnheer Loones, u hebt een punt. Ik verwijs u door naar minister Peeters. Hij kan worden bevraagd over de bestekken, de bepalingen vanuit het oogpunt van het leefmilieu, enzovoort. Die moeten terecht sluitend zijn. Het kan niet dat de overheid niet zelf het voorbeeld geeft in zaken die ze oplegt aan een aantal lokale besturen en aan de burger.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de minister, ik wil nog even duidelijk maken waarom ik de vraag aan u, als minister van Ontwikkelingssamenwerking, heb gesteld. Het gaat niet om Vlaamse bossen. Het moet de bedoeling zijn om die certificering te gebruiken als hefboom voor duurzaam bosbeheer. Eerst moeten we de bevolking ervan overtuigen dat de bossen duurzaam worden beheerd, pas dan kan het certificaat de kers op de taart zijn.

Nu is de situatie net omgekeerd. Het is precies alsof men eerst 100 kilometer moet zwemmen vooraleer een brevet wordt uitgereikt voor 1 kilometer. Labelling is een dure zaak, en dat geldt ook voor de certificering. Dat leidt ertoe dat de kloof te groot wordt en dat er weinig motivatie is om die certificering te bekomen. Vanuit Ontwikkelingssamenwerking kan en moet daar aandacht aan worden geschonken.

Mijnheer de minister, misschien kan bepaalde samenwerkingshulp afhankelijk worden gemaakt van het bereiken van bepaalde doelstellingen inzake duurzaam bosbeheer, zeker in die landen waar aandacht aan wordt geschonken. Ik weet niet hoe u daartegenover staat.

Ik besef dat dit geen evidente vraag is, maar er is wel degelijk een link met ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, de term 'duurzame ontwikkeling' is niet gevallen. U

verwijst naar uw collega-ministers. Het is minister-president Leterme die verantwoordelijk is voor duurzame ontwikkeling. Hij is het die de grootste rol kan spelen als coördinerend minister.

Mevrouw Crevits stelt de vraag vanuit de invalshoek van het leefmilieu. Dat is zeer interessant. Er zijn zoveel thema's die binnen die andere commissies wellicht ter sprake komen. Het is de bedoeling dat het parlement en u een overzicht krijgen. Via het fonds moet u in tweede orde trachten te controleren of de algemene lijn complementair is en of die in de lijn ligt van het beleid inzake ontwikkelingssamenwerking en buitenlands beleid.

Er is nood aan een goed overleg tussen de verschillende ministers. In dit geval moet minister-president Leterme misschien coördinerend optreden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het klopt dat duurzame ontwikkeling een horizontale bevoegdheid van de minister-president is. Misschien moet deze vraag ook aan hem worden gesteld, wat niet belet dat dit ieders verantwoordelijkheid is.

Mevrouw Crevits, het is in de eerste plaats een zaak van Leefmilieu. Ik neem dit ook op in mijn beleid, maar op het vlak van ontwikkelingssamenwerking werken we uitsluitend met zuidelijk Afrika, met name Zuid-Afrika en Mozambique. Er zijn coöperaties rond andere domeinen, maar deze vraag is nog niet aan de orde gekomen. Ik heb het gevoel dat de zorg voor het behoud van de natuur en duurzaamheid in Zuid-Afrika en Mozambique door de beleidsmakers wordt meegenomen. Dit is mijn aanvoelen, maar ik heb daar geen rapporten over.

Het is belangrijk dat de administratie Leefmilieu zich concentreert op het Amazonegebied. Er gaat jaarlijks 1 miljoen euro naar projecten. Ik heb vanmorgen de ambassadeur van Chili ontmoet, en dat land werkt samen met Vlaanderen in trilaterale coöperaties waarbij belang wordt gehecht aan de aspecten van duurzaamheid. Dat gebeurt echter vanuit de bevoegdheid Buitenlands Beleid, en niet vanuit de bevoegdheid Ontwikkelingssamenwerking. Het gaat vaak over heel kleine projecten waarvan niettemin blijkt dat soms met 100.000 euro goede programma's kunnen worden opgezet

Bourgeois

waarbij lokale ambachtslieden worden betrokken. De aspecten van duurzaamheid zijn daarbij nooit ver weg, wel integendeel.

Het is een goede zaak dat dit internationaal vanuit het oogpunt Leefmilieu wordt gevolgd en dat Aminor zorgt voor kennisoverdracht en samenwerking. De vakadministratie Leefmilieu heeft meer vakkennis in huis dan de veeleer technische visie van de administratie Ontwikkelingssamenwerking, ook al druk ik me nu oneerbiedig uit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.28 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

